

komme ind derpaa. Med den Opfattelse; hvormed Befolkningen nu staar overfor en Indkomstskat, er det vistnok et meget stort Spørgsmaal, om selv de Herrer menige Socialdemokrater ville være glade ved, at vi kom til at betale en større Indkomstskat. Ministeren har jo nu erklæret, at han er villig til, hvis der er nogen rimelig Udsigt til, at noget saadant kan gennemføres, da at forhandle om dette Spørgsmaal, og jeg skal gerne følge med, hvis de Herrer virkelig for Alvor fremsætte Forslag derom, dog ikke Forslag, der ere beregnede paa at give hele Toldlovforslaget Gift, for at det skal dø. Thi saa vil jeg dog forbeholde mig min Stilling.

Saa er det foreslaaet at kompensere 4 Mill. Kr. med en Vin- og Spiritussskat. Sidste Gang vi havde Forslaget fremme, var der baade Vinskat og Spiritussskat helt igennem og derfor ogsaa Brændevinsskat, og man kan vel nok sige, at det var Brændevinen, der den Gang væltede hele Toldlovforslaget, saa det strandede paa det Skær. Nu har den højtærede Minister fremsat et Forslag, hvori han har ladet den saa meget omtalte Fattigmands Snaps blive fri, maaske ogsaa noget af Hensyn til, at han ikke gerne vil risikere en Gang til at strande paa dette farlige Skær. Han nøjes nu med at beskatte de dyrere og finere Vine og Spirituosa, dem, der væsentlig drikkes af de bedrestillede her i Landet. Og i dette Forslag har han endogsaa gjort et stort Skridt ind i det gamle Venstreprincip, at faa indført en Værdibeskatning. Naar der kommer et saadant Forslag, skulde man da mene, at i alt Fald Socialdemokraterne maatte være himmelglade ved dette Forslag og takke Ministeren, fordi han nu endelig har ladet den fattige Mands Snaps være i Fred, saa de kunne beholde dette Nydelsesmiddel til de samme Priser som nu, medens vi kun beskatte de Nydelsesmidler, som de bedrestillede nyde. Men alligevel har han lige saa lidt faaet Tak af de Herrer Socialdemokrater for dette Forslag som for noget andet; de have kritiseret og angrebet ham lige saa godt for det som for det andet.

Her vil jeg gerne sige et Par Ord om den Misfornøjelse, der hersker, ikke just med Beskatningen af disse Vine, men med den Maade, hvorpaa den skal gennemføres i Praksis. Vinhandlerne have jo følt sig meget generede deraf og rejst store Anker derimod. Jeg har herovre en god Bekendt, som er Vinhandler, og som jeg forleden Aften traf sammen med. Han rejste mange Anker mod den Maade, hvorpaa

denne Stempelskat skal udføres. Han havde ikke, sagde han, noget imod, at vi beskattede Vin og Cognac og alt dette, men den Maade, hvorpaa det skulde gennemføres, var besværlig og generende og i Virkeligheden uigennemførlig. Nu har jeg jo hele Tiden ment, at hvad det baade for Regeringen og for Statskassen kom an paa, var, at vi fik Penge, medens det mindre kom an paa Maaden, hvorpaa vi fik dem, naar vi blot kunde faa dem af disse Varer. Og jeg sagde da til ham: det kan godt være, at den Maade, hvorpaa det er indrettet, er gal, men kan du finde paa en Maade, som er enklere og mindre let at kritisere, er jeg sikker paa, at Ministeren og Rigsdagen ville tage Hensyn dertil. Han svarede: ja, det kan jeg sagtens. Han mente — jeg udgiver det kun for hans Mening, men jeg lovede at sige det her —, at vi godt kunde indføre en Værdibeskatning, for det første sætte Tolden paa de forskellige Vine og Cognac'er, som indførtes, i Højde efter som Vinen er kostbar til efter Faktura (Sabroe: Hvem er den Mand?) Det kan jo være dig det samme, du kan jo have lyttet til hans Ord. Med Hensyn til Spritten sagde han, at den Sprit, som bruges til Forskæring af Vin og Cognac, kunde man beskatte pr. Tønde i Forhold til Kvaliteten. Der er jo forskellige Kvaliteter. Den bedste, Nr. 0, bruges til Forskæring af Vin, Nr. 1 til Forskæring af den bedste Cognac og Nr. 2 til Forskæring af den simplere Cognac. Naar man nu beskattede Spritten pr. Tønde, f. Eks. efter Skalaen: 15 Kr. for den bedste, 10 Kr. for den næstbedste og 5 Kr. for den sletteste, vilde man derigennem ramme de forskellige Sorter af Vin og Cognac i Forhold til deres Værdi. At denne Fremgangsmaade er simplere og lettere at gennemføre end den foreslaaede, og at Kontrollen dermed vil være lettere, derom er der ingen Tvivl, men jeg er ikke vis paa, at man vil ramme saa sikkert efter Værdien som paa den Maade, der foreslaas. Jeg henstiller imidlertid til den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg at tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse. Kunde man finde en Maade, som er mindre besværlig og generende for Forhandlerne, kan det efter min Mening ikke skade nogen.

Min ærede Sidemand (Carl Hansen [Viborg Amts 1ste Valgkreds]) har jo talt om Beskatning af den Stigen af Grundværdien, som uden Ejerens Medvirkning følger af Samfundets Udvikling.